

УДК 330.3:338.2

Шевчук О.О., магістрант ПВМ-9, ФБСО
Науковий керівник: Сотник А.А., к.е.н., доц.*Державний університет «Житомирська політехніка»***ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА**

Для успішної реалізації будь-якого проекту необхідна достатня кількість інвестицій, а також продумана та грамотно реалізована інвестиційна політика підприємства. Інвестиційну діяльність визначено, як вкладення інвестицій та здійснення практичних дій з метою отримання прибутку та (або) досягнення іншого корисного ефекту [1]. Основною метою інвестиційної діяльності є зростання кількісних та якісних показників діяльності підприємства. Показником ефективності інвестиційного проекту виступає відношення прибутку до витрат, або рентабельність проекту. Необхідність оцінки ефективності інвестиційного проекту обумовлена обмеженістю ресурсів, у тому числі фінансових. Найкращим варіантом буде ситуація, в якій при мінімальних вкладеннях буде досягнуто максимального ефекту.

Удосконалення інвестиційної діяльності підприємства полягає в реалізації проекту в найкоротші терміни, а також у зведення інвестиційних ризиків до мінімуму.

У будь-якому інвестиційному проекті можна виділити трьох основних учасників: це сам інвестор, який вкладає свої кошти з метою їхнього збільшення; компанія, що займається безпосередньою реалізацією проекту; і навіть держава.

Будь-яке підприємство прагне максимізації прибутку, а також збільшення своєї ринкової вартості. Розширення підприємств призводить до зростання економіки у довгостроковій перспективі. Таким чином усі суб'єкти інвестиційної діяльності одержують свій корисний ефект: від прибутку для інвестора до позитивного соціально-економічного ефекту для всієї країни.

Інвестиції традиційно складаються з власних та залучених ресурсів. До власних коштів прийнято відносити статутний капітал, додатковий капітал, а також резервні фонди, що складаються з відрахувань від прибутку, що залишається у розпорядженні організації. Залучені ресурси складаються із позикових ресурсів, державних інвестицій, до яких можна віднести гранти, а також кошти приватних інвесторів та інвестиційних компаній.

Найоптимальнішим джерелом інвестицій можна назвати власний капітал, оскільки у цьому випадку підприємство не несе відповідальності перед сторонніми організаціями. Проте власних коштів далеко не завжди буває достатньо і доводиться брати банківський кредит. Банки, у свою чергу, видають кредит, особливо на великі суми, тільки в тому випадку, коли будуть достатньо впевнені в успішності інвестиційного проекту.

Підвищення ефективності господарської діяльності малого підприємства та забезпечення його зростання в умовах ринкових відносин визначають необхідність пошуку шляхів продовження життєвого циклу товарів на ринку, що неможливо без ефективного розвитку інвестиційного процесу.

На сучасному етапі інвестиційна діяльність має велику кількість перепон, серед них: дефіцит інвестиційних ресурсів; низька інвестиційна активність підприємств через високий рівень економічного, політичного та соціального ризику; низька інвестиційна привабливість більшості вітчизняних підприємств внаслідок їх збитковості; низька інвестиційна привабливість багатьох регіонів через близькість до територій де ведуться активні бойові дії.

Отже, даний момент криза в нашій країні ще не подолана, а структура та масштаби інвестицій не відповідають потребам економіки. Таким чином важливу роль відіграє не лише кількість інвестицій, а й доцільність їх використання. Для найбільш раціонального використання інвестицій підприємству необхідна добре спланована інвестиційна стратегія. Інвестиційна стратегія передбачає формування системи довгострокових інвестиційних цілей та вибір найефективніших способів їх досягнення [2; 3].

Основною характеристикою будь-якої інвестиційної діяльності є наявність різних варіантів та необхідність здійснення вибору стратегічного розвитку.

У процесі розробки інвестиційної стратегії не варто забувати, що інвестиційна діяльність завжди стикається з ризиком. Найбільш високий рівень інвестиційного ризику характеризується повною втратою капіталу інвестора. Ризик є важливим компонентом оцінки перспектив інвестицій. Більшість інвесторів при інвестуванні віддають перевагу ризикувати якнайменше. Чим меншим є інвестиційний ризик, тим більш вигідним є інвестиційний проект. Проте, як показує практика, що у разі вдалої реалізації проекту, інвестор, що ризикнув, отримує максимально позитивний результат. Таким чином, сьогодні у вітчизняній економіці важливо активізувати інвестиційну діяльність, яка зрештою забезпечить економічне зростання.

Список використаних джерел:

1. Бушовська Л.Б. Управління інвестиційною діяльністю як важливий складник економічної безпеки підприємства. URL: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/11_ukr/28.pdf

2. Кривов'язюк І. В. Інвестиційна діяльність підприємства: сутність, методика аналізу та шляхи підвищення її ефективності. Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер. : Економічні науки. 2018. 31.С. 83-90 URL: <http://surl.li/wkrmck>

3. Яременко О.В. Економічна сутність інвестицій та основні поняття інвестиційної діяльності. Економіка промисловості. 2022. № 1–2. С. 79–85.